

РЕШЕНИЕ

№ 5557

гр. София, 28.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 91 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и седми март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: ИВЕЛИНА СТ. КОЛЕВА

като разгледа докладваното от ИВЕЛИНА СТ. КОЛЕВА Гражданско дело № 20241110103098 по описа за 2024 година

Производството е по реда на Глава двадесет и пета „Бързо производство” на Гражданския процесуален кодекс /ГПК/.

Образувано е по искова молба на малолетното дете Д. Т. Н., ЕГН *****, действаща чрез своята майка и законен представител Ф. К. М., ЕГН *****, срещу Т. И. Н., ЕГН *****. Предявен е иск с правна квалификация чл. 150, пр. 1 и 3, вр. чл. 143, ал. 2 от СК.

Изложени са твърдения, че ответникът е баща на ищцата. Детето живее с майка си, която сама се грижи за отглеждането и възпитанието й. Ответникът заплаща определената от съда издръжка в размер на 120.00 лева, която е крайно недостатъчна за удовлетворяване на елементарните ежедневни нужди на детето, още повече, че бащата не я заплащал редовно. Д. е ученичка в 8 клас. Посещава и курсове, където изучава български език и литература, езици и математика. Ответникът има регистрирана фирма ЕТ „Д. – Трая Н.“, ЕИК 201196931. Поддържа, че се нуждае от повече средства за издръжка. Моли да бъде увеличен размерът на първоначално определената издръжка от 120.00 лева на 500.00 лева, ведно със законната лихва за всяка просрочена вноска, до настъпване на правоизменящи или правопогасяващи издръжката обстоятелства. Претендира разноски.

В преклузивния едномесечен срок е постъпил отговор на исковата молба от ответника. Счита предявеният иск за недоказан и неоснователен, като излага подробни съображения. Не претендира разноски.

Съдът, след като обсъди относимите доводи и доказателства по делото по свое вътрешно убеждение и въз основа на закона, намира за

установено следното:

Ищцата е дете на ответника, което се установява от представения и приет по делото заверен препис на удостоверение за раждане.

С решение № III-84-421/10.12.2015г. на СРС, 84 състав, влязло в сила на 10.12.2015г., ответникът е осъден да заплаща на детето си Д. месечна издръжка в размер на 120.00 лева.

На 20.03.2023г. за детето Д. е заплатена сумата от 425 лева, представляваща първа вноска БЕЛ.

Ответникът е заплащал издръжка на детето чрез неговата майка, както следва: на 01.02.2024г. – 120.00 лева; 15.01.2024г. – 100.00 лева; 05.01.2024г. – 120.00 лева; 04.12.2023г. – 120.00 лева; 06.11.2023г. – 120.00 лева; 04.10.2023г. – 120.00 лева; 05.10.2023г. – 60.00 лева; 12.09.2023г. – 150.00 лева; на 05.07.2023г. – 1200.00 лева;.

Ответникът е закупил смартфон „Apple iPhone 13“ и мрежово зарядно устройство на обща стойност 1811.98 лева, като между страните не се спори, че същият е закупен от бащата за детето. Ответникът е заплащал и самолетни билети за детето за пътувания извън страната.

Видно от приетите по делото справки от НОИ и НАП, няма данни за подавани осигурителни декларации по отношение на ответника за периода 01.01.2023г. – 31.01.2024г.; няма данни за подавани годишни данъчни декларации по чл. 50 от ЗДДФЛ за финансовата 2023г., няма актуален трудов договор. Няма данни за непрекратени трудови правоотношения и деклариран осигурителен доход.

Ответникът е физическо лице – търговец на ЕТ „Д. – Т. Н.“, ЕИК 201196931.

С оглед изискванията на чл. 15 ЗЗДг, по делото е изготвен социален доклад от ДСП – Лозенец. Видно от проведеното социално проучване, майката не отрича, че бившият ѝ партньор, когато Д. е при него, ѝ дава допълнително средства, но тя ги харчи основно за козметика и „парцалки от МОЛ“. Майката споделя, че детето допълнително посещава уроци по испански, към момента са един път седмично и сумата, която заплаща, е в размер на 24 лева или 96 лева месечно. Предстои детето да започне да посещава два пъти седмично уроците, което ще увеличи и месечния доход.

Закупува карта за градски транспорт всеки месец. Ежедневно предоставя на детето джобни пари, а в края на седмицата дава и допълнителни средства за забавление. През лятото от училището, в което учи, се организира екскурзия. Сумата, която следва да се заплати, е в размер на 750 лева и отделно е необходимо да даде на детето и допълнителни средства. От раждането си до момента детето е отглеждано в семейна среда. Първоначално от двамата родители, а след тяхната раздяла от майката. Контактите между детето и бащата са регламентирани. По информация от майката, като малка Д. е посещавала по – често баща си. С израстването е разредила посещенията в дома му. Майката работи като брокер на недвижими имоти. Споделя, че месечният ѝ доход е в размер на 1500 лева, но варира в зависимост от сделките. Получава и годишен наем от недвижим имот в размер на 7000 лева /или 580 лева месечно/. От настоящата учебна година Д. е ученичка в 8 клас в ПГИИРЕ „Михай Еминеску“ в паралелка с испански език. Д. се справя добре с учебния материал, посещава редовно учебните занятия, няма конфликти с преподаватели и съученици. Между майката и детето има изградена добра емоционална връзка.

Други допустими и относими доказателства не са представени.

При така установената фактическа обстановка, съдът приема от правна страна следното:

Съгласно чл. 143, ал. 2 СК, родителите дължат издръжка на своите ненавършили пълнолетие деца, независимо дали последните са трудоспособни и дали могат да се издържат от имуществото си. Получаването на издръжката е безусловно, т.е. не е обусловено от каквито и да е допълнителни предпоставки извън наличие на качеството „ненавършило пълнолетие дете“ и на нужда от издръжка, която не е задоволена изцяло по друг начин – например чрез получаване от детето на доходи от трудово възнаграждение, пенсия, доходи от имоти, семейни добавки и други такива /т. 2 от ППВС № 5 от 16.11.1970 г./. Това задължение на родителя, обаче, не е безусловно, що се касае до размера на даваната издръжка зависи от възможността на същия да предоставя такава – арг. от чл. 140, ал. 2 СК. Родителят дължи издръжка, ако след задоволяване на собствените си екзистенциални нужди може да отдели средства и за издръжката на своето дете. Размерът на издръжката се обуславя от съотношението между нуждите

на лицето, имащо право на издръжка, и възможностите на задълженото лице. Тъй като посочените две величини не са константни, законодателят е предвидил възможност при промяната им издръжката да бъде изменена – увеличена, респективно намалена – чл. 150 СК. За да се уважи искът по чл. 150 СК, е необходимо да е налице трайно съществено изменение на нуждите на издръжания или трайна съществена промяна във възможностите на задълженото лице.

Предявеният иск с правно основание чл. 150, пр. 1 и 3, вр. чл. 143, ал. 2 СК е частично основателен по следните съображения:

От определянето на дължимата на ищцата месечна издръжка от 120.00 лева до приключване на съдебното дирене е настъпило съществено изменение на обстоятелствата, обуславящо определянето на нейния размер. През изминалия период дефинитивно са се увеличили и потребностите на детето от средства за храна, облекло, образование.

Размерът на издръжката следва да се определи, като се съобразят, от една страна, възможностите на дължащия родител, а от друга – нуждите на детето, с оглед правилното му развитие, възпитание и задоволяване на нормалните му нужди.

Установи се, че детето е ученичка в 8 клас при ПГИИРЕ „Михай Еминеску“ в паралелка с испански език, както и че посещава веднъж седмично уроци по испански език и по български език и литература. Ответникът не е трудово ангажиран, като същият е физическо лице – търговец на ЕТ „Д. – Т. Н.“, ЕИК 201196931. Съдът не споделя доводите на ответника в отговора на исковата молба, че посоченото дружество е продадено от него на трето лице преди 10 години, както и че същото не развива дейност. В подкрепа на тези твърдения не са ангажирани никакви доказателства, а видно от удостоверение, издадено от Агенция по вписванията, ответникът е физическо лице – търговец на посочения ЕТ, от чиято дейност съдът намира, че реализира доходи. Няма данни ответникът да е с влошено здравословно състояние или да заплаща издръжка на друго непълнолетно дете. Установи се също, че бащата предоставя на Д. допълнителни средства в брой. Като съобрази изложеното, както и обстоятелството, че потребностите на детето са се увеличили от момента на определянето на издръжката, съдът намира, че във възможностите на ответника е да заплаща на детето си месечна издръжка в размер на 320.00 лева.

По изложените мотиви и като съобрази възможностите на ответника и нуждите на ищцата, съдът намира предявеният иск за частично основателен.

С оглед изложеното, следва да бъде увеличен размера на ежемесячната издръжка, дължима от ответника на малолетното му дете от 120.00 лева на 320.00 лева, считано от влизане в сила на решението, до настъпване на законова причина за изменение или прекратяване на издръжката, ведно със законната лихва върху всяка просрочена вноска, като в останалата част до пълния предявен размер от 500.00 лева исковата претенция следва да бъде отхвърлена, като неоснователна.

Съгласно чл. 242, ал. 1 ГПК, съдът постановява предварително изпълнение на решението, когато присъжда издръжка, възнаграждение и обезщетение за работа. За това в конкретния случай следва да бъде допуснато предварително изпълнение на решението в частта му, с която ответникът е осъден да заплаща на малолетното си дете месечна издръжка в размер на 320.00 лева.

Относно направените разноси по делото.

Искане за присъждане на направените по делото разноси е направено от ищцата. Съгласно чл. 78, ал. 1 ГПК, на ищеца се дължат сторените по делото разноси съобразно уважената част от иска. Ищцата е доказала сторени разноси в размер на 500.00 лева – за заплатено адвокатско възнаграждение. Предвид това, ответникът следва да бъде осъден да заплати на ищцата сумата от 200.00 лева.

Ответникът, на основание чл. 78, ал. 6 ГПК, дължи по сметка на Софийския районен съд държавна такса върху увеличението на издръжката в размер на 288.00 / двеста осемдесет и осем / лева.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ИЗМЕНЯ, на основание чл. 150, пр. 1 и 3, вр. чл. 143, ал. 2 СК, издръжката, определена с Решение № III-84-421 от 10.12.2015г. на СРС, 84 състав, по гр. д. № 69835 по описа за 2014г., влязло в сила на 10.12.2015г., като я **УВЕЛИЧАВА** от 120,00 /сто и двадесет/ лева на 320,00 /триста и двадесет/ лева.

ОСЪЖДА на основание чл. 150, пр. 1 и 3, вр. чл. 143, ал. 2 СК, Т. И. Н., ЕГН *****, да заплаща на малолетното си дете Д. Т. Н., ЕГН

*****, чрез нейната майка и законен представител Ф. К. М., ЕГН ***** , месечна издръжка в размер на **320,00 /триста и двадесет/ лева**, считано от влизане на решението в сила, до настъпване на обстоятелства за изменение или прекратяване на издръжката, ведно със законната лихва върху всяка просрочена вноска, като

ОТХВЪРЛЯ предявения иск с правно основание чл. 150, пр. 1 и 3, вр. чл. 143, ал. 2 СК, за разликата над 320,00 /триста и двадесет/ лева до пълния предявен размер от 500,00 /петстотин / лева, като неоснователен.

ДОПУСКА на основание чл. 242, ал. 1 ГПК, предварително изпълнение на решението в частта за присъдената в полза на малолетното си дете Д. Т. Н., ЕГН ***** , издръжка.

ОСЪЖДА, на основание чл. 78, ал. 1 ГПК, Т. И. Н., ЕГН ***** да заплати на малолетното дете Д. Т. Н., ЕГН ***** , чрез нейната майка и законен представител Ф. К. М., ЕГН ***** , сумата в размер на 200.00 /двеста/ лева – разноски в производството.

ОСЪЖДА, на основание чл. 78, ал. 6 ГПК, Т. И. Н., ЕГН ***** , да заплати по сметка на Софийския районен съд държавна такса върху увеличението на издръжката в размер на 288.00 /двеста осемдесет и осем / лева.

Решението подлежи на обжалване пред Софийски градски съд в двуседмичен срок, считано от 10.04.2024г., а в частта, в която се допуска предварително изпълнение на решението, същото има характер на определение и подлежи на обжалване в едноседмичен срок пред Софийски градски съд, считано от съобщението до страните.

Препис от настоящото решение да се връчи на страните /чл. 7, ал. 2 ГПК/

Съдия при Софийски районен съд: _____